

De lastering van de Geest: wat is dat?

(Matth. 12:31)

‘Elke zonde en lastering zal de mensen vergeven worden; maar de lastering van de Geest zal de mensen niet vergeven worden’ (verg. ook Mark. 3:29 en Luk. 12:10).

Veel gelovigen komen in grote innerlijke onrust en nood, omdat ze denken dat ze misschien wel de ‘zonde tegen de Heilige Geest’ hebben begaan. Maar richt niet élke zonde zich tegen God, dus tegen de Vader, de Zoon en de Heilige Geest? Ananias en Saffira hebben in Handelingen 5 gelogen tegen God en tegen de Heilige Geest (verzen 3-4), maar zijn ze daarom voor eeuwig verloren gegaan? Nee toch zeker! Dat laat ons al zien hoe enorm belangrijk het is heel nauwkeurig vast te houden aan de manier van uitdrukken die God in Zijn Woord gebruikt. In Mattheüs 12:31 is niet sprake van een zonde tegen de Heilige Geest, maar van de lastering van de Geest (verg. Mark. 3:29 en Luk. 12:10).

Deze zonde kon alleen maar worden begaan, toen de Heer Jezus op aarde leefde. De farizeërs beschuldigden Hem, terwijl Hij door de Heilige Geest demonen uitdreef: ‘Deze drijft de boze geesten alleen maar uit door Beëlzebul, de overste van de boze geesten’ (vs. 24, vs. 28). Hij was het Die door God ‘gezalfd was met de Heilige Geest en met kracht. Hij is het land doorgegaan, goeddoende en allen genezende die door de duivel overweldigd waren, want God was met Hem’ (Hand. 10:38). En juist van Hem beweerden deze verachters dat Hij samenwerkte met de duivel! Dat was een rechtstreekse lastering van de Heilige Geest, Die werkte in de Zoon des mensen. Het was het hoogste niveau van Zijn verwerping als Messias van Israël en leidde tot het eeuwige oordeel.

De lastering van de Heilige Geest kan niet worden toegepast op onze tijd, omdat geen enkele Christen zo volkomen is dat hij altijd onder de leiding van de Heilige Geest staat. Ook echte Christenen kunnen door hun gedrag zeker wel aanleiding geven tot lasteren, wanneer ze in zonde vallen en daardoor de Naam van God oneer aandoen (zie 2 Kor. 6:3, 1 Tim. 6:1). Negatieve uitspraken over een Christen of een dienstknecht van Christus mogen we daarom echter nog niet aanduiden als een lastering van de Geest.

Maar de Heer Jezus was volkomen zondeloos. Te beweren dat Hij, Die altijd tot eer van God en onder leiding van de Geest leefde, heel persoonlijk een verbond met de duivel had, was een unieke, zeer vérgaande zonde die op niemand anders toepasbaar is: de lastering van de Heilige Geest.

Het gaat hier bovendien helemaal niet om een zonde die ware gelovigen begaan. Het betreft hier openlijke vijanden van Christus die totaal niet in Hem wilden geloven. Zoals we bij de man in 1 Korinthe 5 al hebben gezien, kan en wil God ook de vreselijkste zonden van Zijn kinderen vergeven, wanneer ze er oprecht berouw over hebben. Weliswaar kunnen ze daarvoor hier op aarde door Hem getuchtigd worden, en ook door de gemeente onder tucht worden geplaatst, maar ook in zulke gevallen geldt Zijn belofte: 'Als wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om onze zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid' (1 Joh. 1:9).

Arend Remmers